

Svar (19/2 97)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg har indhentet nedenstående udtalelse fra Arbejdsmarkedets Ankenævn:

»Arbejdsmarkedets Ankenævn har tidligere haft en gennemsnitlig sagbehandlingstid på 3 måneder, men måtte i efteråret 1995 konstatere, at den tid, der i gennemsnit gik, fra en sags oprettelse i ankenævnet til dens afslutning, var forøget til ca. 5 måneder.

Dette hang blandt andet sammen med, at ankenævnet gennem de senere år har fået tilført en del sagsområder uden tilsvarende tilførsel af ressourcer. Ankenævnets flytning til Holmens Kanal samt 3 medarbejders barselsorlov havde ligeledes i 1995 krævet ekstra ressourcer af medarbejderne.

Ankenævnet valgte i første omgang at se tiden an, hvorfor man ændrede udmeldingen om sagsbehandlingstiden i de 5 måneder.

Da der imidlertid i 1996 kunne konstateres en stigning i antallet af klagesager (1218 i 1995 og 1642 i 1996), har ankenævnet i efteråret 1996 fået ansat yderligere 2 sagsbehandlere samt en kontorfunktionær med henblik på nedbringelse af den gennemsnitlige sagsbehandlingstid til 3 måneder.

Det skal nævnes, at ankenævnet inden for et halvt år fik en forøgelse af sagsantallet med 450 som følge af ophævelsen af overgangsydelsesordningen. Af hensyn til klagerne prioriteredes disse sager forlods sammen med andre sagstyper, der har indgribende betydning for arbejdsløshedskassemedlemmerne. Overgangsydelsessagerne er stort set ekspederet i løbet af 1996, hvilket selvsagt har haft en negativ betydning for andre sagers behandlingstid.

De 5 måneders behandlingstid er som ovenfor anført en gennemsnitstid, så der kan for den enkelte sag gå kortere eller længere tid til behandlingen, herunder i forbindelse med indhentelse af yderligere oplysninger og lignende.

Ankenævnet finder det uheldigt, at sagsbehandlingstiden for en sag er så lang, men har som ovenfor anført taget initiativ til at nedbringe den gennemsnitlige sagbehandlingstid.«

Jeg kan henholde mig til ankenævnets udtalelse.

Spm. nr. S 1361

Til fødevareministeren (6/2 97) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Er ministeren enig i Levnedsmiddelstyrelsens generaliserende, anklagende og dømmende adfærd over for helsekost, og kan ministeren oplyse, om der er taget skridt til at dementere de fremsatte påstande af ernæringsrådets formand prof. Arne Astrup på Morgenavisen Jyllands-Postens forside den 25. august 1996?«

Begrundelse

Levnedsmiddelstyrelsen bragte i Morgenavisen Jyllands-Posten den 26. august 1996 en advarsel til befolkningen mod helsekost. I artiklen inddeles helsekosten i to kategorier. De i bedste fald virkningsløse og de, der i værste fald vil medføre alvorlige bivirkninger. Af artiklen fremgår endvidere, at man simpelthen skal lade være at købe og indtage disse produkter.

Svar (19/2 97)

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren oplyser i begrundelsen for spørgsmålet, at Levnedsmiddelstyrelsen i Jyllands-Posten den 26. august 1996 har bragt en »advarsel til befolkningen mod helsekost«. Artiklen, som spørgeren henviser til, indeholder et løsrivet citat fra en samtale med lederen af Levnedsmiddelstyrelsens ernæringsafdeling om virkningen af og bivirkninger ved kosttilskud. Denne har i øvrigt uddybet emnet i en kronik i Jyllands-Posten den 13. september 1996. Det fremgår her, at kronikøren personligt stiller sig noget tvivlende overfor, om der er en gavnlig effekt ved indtagelse af kosttilskud. Der er her alene tale om en privatpersons, og ikke Levnedsmiddelstyrelsens, indstilling til kosttilskud. Den karakteristisk af Levnedsmiddelstyrelsen, som spørgsmålet indeholder, må derfor efter min opfattelse stå for spørgerens egen regning.

Andet led af spørgsmålet vedrører udtalelser i JyllandsPosten den 25. august 1996 af professor Arne Astrup, der er leder af Forskningsinstituttet for Human Ernæring og formand for Ernæringsrådet. Instituttet for Human Ernæring er et forskningsinstitut under Den Kgl. Veterinær- & Landbohøjskole, der hører under Undervisningsministeriet. Ernæringsrådet er et ikke-